

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa **J. M.**, bytom j., zast. JUDr. A. M., advokátom v Ž., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu v Bratislave**, Ulica 29. augusta č. 8, o **invalidný dôchodok**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 3. apríla 2008, č.k. 26Sd/310/2007-28, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 3. apríla 2008, č.k. 26Sd/310/2007-28, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Rozhodnutím z 18. júna 2007, č. X. odporkyňa podľa § 70 ods. 1 a § 274 zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 461/2003 Z.z.“) priznala navrhovateľovi od 16. mája 2007 invalidný dôchodok v sume 8663 Sk mesačne, ktorý od 1. júla 2007 zvýšila podľa § 82 zák.č. 461/2003 Z.z. na sumu 9.205 Sk mesačne. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že navrhovateľ bol uznaný za invalidného z dôvodu, že má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 55% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, čomu zodpovedá invalidný dôchodok vypočítaný podľa zák.č. 461/2003 Z.z. v sume 7.886 Sk mesačne od 16. mája 2007. Vzhľadom na ust.

§ 274 zák.č. 461/2003 Z.z., podľa ktorého sa zachovávajú nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnania do zvýhodnenej pracovnej kategórie a suma dôchodku nemôže byť nižšia, ako suma dôchodku určená podľa právnych predpisov účinných do 31. decembra 2003, odporkyňa invalidný dôchodok navrhovateľa vypočítala aj podľa zák.č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení (3.254 Sk), ktorý po úprave podľa zák.č. 306/2002 Z.z. v znení zák.č. 639/2002 Z.z. (o 4.918 Sk) a po zvýšení podľa zák.č. 222/2003 Z.z. (o 491 Sk) je 8.663 Sk mesačne ku dňu 16. mája 2007. Navrhovateľovi preto priznala takto vypočítaný invalidný dôchodok, keďže je vyšší.

Krajský súd na základe opravného prostriedku, v ktorom navrhovateľ namietal určenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť s poukazom na jeho zdravotné problémy, preskúmal napadnuté rozhodnutie odporkyne a podľa § 250q ods. 2 OSP ho potvrdil, keď dospel k záveru, že konanie odporkyne, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia bolo realizované v súlade so zákonom a zákonné a správne bolo i napadnuté rozhodnutie.

Navrhovateľ napadol rozsudok krajského súdu včas podaným odvolaním. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, nedostatočne zisteného skutkového stavu a z dôvodu, že sú tu aj iné dôkazy, ktoré neboli uplatnené v konaní a ktoré jednoznačne preukazujú, že invalidita mala byť posúdená s inou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Podľa navrhovateľa posudkový lekár pochybil, keď vypracoval posudok bez toho, aby počkal na ustálenie najmä trvalých následkov v podobe hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia. Touto otázkou sa posudkový lekár nezaoberal, hoci v zdravotnej dokumentácii sa už nachádzal iný lekársky znalecký posudok o výške bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia vypracovaný 18. júla 2007. Nie je preto pravdou, že súd sa ešte pred vydaním rozhodnutia oboznámil so zdravotnou dokumentáciou a lekárske správy posudkových lekárov a že posudky boli vypracované v celosti a bez rozporov. Podľa navrhovateľa zásadný rozpor medzi vypracovanými posudkami je najmä v hodnotení tej istej oblasti od posudkového lekára a od lekárov, ktorí vypracovali posudok o sťažení spoločenského uplatnenia. Posudkový lekár nesprávne zaradil postihnutie navrhovateľa – poškodenie mozgu a duševného stavu pod kap. VI. odd. A položku 1 písm. a/ prílohy č. 4 k zák.č. 461/2003 Z.z., keď vážne mozgové a duševné poruchy po ťažkom poranení hlavy posúdil len ako ľahkú formu a nie ťažkú formu s narušením integrity

mozgových funkcií s mierou poklesu schopnosti zárobkovej činnosti 60-75%. Nesprávne podľa navrhovateľa posudkový lekár postupoval aj pri posudzovaní straty zraku, keď sa nezaoberal otázkou dopadu ťažkého poranenia hlavy na slabozrakosť druhého oka, lebo inak by postihnutie zraku hodnotil podľa kap. 7 odd. A, avšak nie podľa položky 7, ale položky č. 2, resp. 3, s mierou poklesu schopnosti zárobkovej činnosti 50 až 60% alebo 65-75%. Navrhovateľ tvrdí, že medzi znaleckým posudkom, ktorý hodnotil bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia sú zjavné rozpory v otázkach druhu zdravotného postihnutia a súd mal tieto rozpory odstrániť. Je preto potrebné v ďalšom dať vypracovať znalecké posudky súdnym znalcom z odboru očnému lekárstvu – najmä stratu zraku ľavého oka s dopadom na zostávajúce oko z titulu vážnej mozgovej a duševnej poruchy po ťažkom poranení hlavy a z odboru pre posúdenie poruchy osobnosti, poruchy intelektu, poruchy mozgu.

Odporkyňa navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť. Dôvody, ktoré navrhovateľ uviedol v odvolaní, nepovažuje za opodstatnené, lebo posudkoví lekári sociálneho poistenia po objektívnom posúdení výsledkov vyšetrení zdravotného stavu navrhovateľa a za jeho osobnej účasti vyhotovili logické a jednoznačné posudky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z hľadiska dôvodov uplatnených v odvolaní, o ktorom bez nariadenia pojednávania (§ 250l ods. 2, § 250ja ods. 2 OSP) rozhodol tak, že odvolaniu navrhovateľa nevyhovelo.

Predmetom preskúmania v tomto konaní je rozhodnutie odporkyne z 18. júna 2007, ktorým o žiadosti navrhovateľa o invalidný dôchodok z 25. apríla 2007, ktorou sa domáhal jeho priznania od 16. mája 2007, rozhodla tak, že mu od uvedeného dňa (16. mája 2007) priznala invalidný dôchodok v sume 8.663 Sk mesačne, tak ako je uvedené v prvom odseku odôvodnenia tohto rozsudku.

Už vzhľadom na to, že navrhovateľ sa domáhal priznania invalidného dôchodku už v apríli od 16. mája 2007, nemožno považovať za opodstatnenú výčitku, že posudkový lekár vyhotovil posudok, ktorý bol podkladom pre vydanie preskúmaného rozhodnutia bez vyčkania na hodnotenie trvalých následkov v podobe hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia.

Odhliadnuc od uvedeného, označenie poškodení zdravia pre účely hodnotenia bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia podľa zák.č. 437/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov je odlišné od označenia zdravotných postihnutí uvedených v prílohe č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z.z. pre účely určenia miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

V žiadnom z posudkov vyhotovených posudkovými lekármi sociálneho poistenia nebolo spochybnené, že pri dopravnej nehode 3. júla 2006 utrpel navrhovateľ ťažké poranenie hlavy so závažnými následkami, spôsobujúcimi pokles jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Za najzávažnejšie a rozhodujúce zdravotné postihnutie posudkoví lekári zhodne považovali pourazovú slepotu ľavého oka, ktoré postihnutie podradili pod kap. VI, odd. A položku 7 – strata oka pri zachovaní funkcií na druhom oku – s mierou poklesu schopnosti zárobkovej činnosti 45%. Podľa očnému vyšetrenia je na pravom oku vízus 5/15 s korekciou, vľavo 0. Takýto nález nezodpovedá zdravotnému postihnutiu uvedenému v položkách 2, resp. 3 oddielu A kap. VII (ťažká, resp. veľmi ťažká slabozrakosť); nebol preto dôvod, aby posudkoví lekári hodnotili pokles schopnosti zárobkovej činnosti podľa uvedených položiek.

Za zdravotné postihnutie odôvodňujúce zvýšenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 10% označil posudkový lekár ústredia Sociálnej poisťovne organické postihnutie CNS po úraze, ktoré zaradil pod kap. VI, odd. A, položka 1, písm. a/ prílohy č. 4 (poruchy osobnosti, poruchy správania a poruchy intelektu vyvolané ochorením, poškodením alebo dysfunkciou mozgu – ľahká forma). Zmenu v navyšujúcej položke vykonal z dôvodu, že hlavným prejavom stavu po kraniocerebrálnom poranení je organické postihnutie CNS, keď zlomenina kosti lebky a tváre je zhojená. Jeho záver je pritom podložený psychologickým nálezom, podľa ktorého úroveň intelektových schopností je v pásme ľahkého podpriemeru, s prítomnými znakmi organického postihnutia CNS, oslabenie adaptačných mechanizmov, depresívna symptomatika. Tento nález klinického psychológa nenaznačuje, že by u navrhovateľa išlo o ťažkú formu poruchy osobnosti, poruchy správania a poruchy intelektu s narušením integrity mozgových funkcií, zodpovedajúcu zdravotnému postihnutiu uvedenému v kap. VI, odd. A položka 1, písm. c/ prílohy č. 4.

Samotné tvrdenie navrhovateľa o tom, že jeho zdravotné postihnutie malo byť podradené pod inú položku zdravotných postihnutí s vyššou percentuálnou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bez označenia konkrétnej skutočnosti odôvodňujúcej toto tvrdenie, vyplývajúcej z odborných lekárskeho nálezov, nespochybňuje správnosť záverov posudkov, ktoré boli vyhotovené či už pred vydaním preskúmaného rozhodnutia, alebo v priebehu jeho preskúmania súdom.

Krajský súd teda opodstatnene dospel k záveru, že konanie odporkyne, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia bolo realizované v súlade so zákonom a zákonné a vecne správne bolo i napadnuté rozhodnutie odporkyne.

Odvolací súd preto odvolaniu navrhovateľa nevyhovel a vecne správny rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom odvolací súd nepriznal, lebo navrhovateľ ani v odvolacom konaní nemal úspech a odporkyňi v ňom trovy nevznikli (§ 224 ods. 1, § 250k ods. 1 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 31. marca 2009

Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová